

at denne Lov kan blive saa god som mulig og dermed den Opfordring til Befolkningen, som ligger deri, saa stærk som mulig.

Olufsen: Jeg skal følge den ærede sidste Taler i Henseende til at gøre mine Bemærkninger saa korte som muligt i Betragtning af den overvældende Tilslutning, Sagen har fundet her i Salen, men der er dog et enkelt Punkt, jeg kunde have Lyst til at fremdrage.

Det er jo en ny Lovgivning, vi her kommer ind paa, men jeg vil dog advare imod, at vi udsætter os for Overraskelser. Jeg finder Udtrykkene i § 1 ret vage. Hvad er det at mishandle et Dyr? Det kan være noget meget forskelligt. Det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) har allerede fremdraget Forholdet med Hensyn til den saakaldte levende Fisk, som fragtes fra den ene Ende af Landet til den anden. Jeg tvivler ikke om, at Fiskene er underkastede store Pinsler, men det er der ikke taget noget Hensyn til i Loven. Hvad der forstaas ved Mishandling af Dyr, vil altid være afhængigt af den lokale Dommers Skøn. Jeg fik for en Tid siden et meget voluminøst Brev tilsendt; da jeg aabnede det, faldt der et Billede af en Dame indhyllet i Pelsværk ud af Brevet. Jeg samlede det op og lagde det hen. Jeg troede, at det kun var en Reklame for en Buntmagerforretning; jeg havde nemlig købt mine Buntmagersager for i Aar, men saa ser jeg, at der staar noget om Muffer og Pelskraver og Blodskyld. Brevet var udsendt af en Forening, en svensk Herre havde holdt et Foredrag om dette Emne i København. Der ligger jo deri en indirekte Beskyldning mod de Herrer og Damer, der bruger Pelsværk, for, at de gør sig skyldige i Blodskyld imod Dyrene, og ganske vist gør de sig skyldige i Blodskyld, thi man kan ikke gaa med Pelsværk, naar Dyret sidder i Pelsen, det maa først slaas ihjel, inden Pelsen kan benyttes. Der er i det hele taget store Vanskeligheder naar man kommer ind paa den Slags Forhold. Der er ikke langt fra Pelsværk til Fjerene, og vi ser jo, at Fjerene allerede var vedhæftede Lovforslaget i Folketinget,

men de faldt af under Vejs. Det vilde formentlig ogsaa have meget ringe Betydning, om vi her i Landet fik Forbud mod Indførelse af disse fremmede Fjer, Damerne kan pynte sig med de Fjer, vi har her i Landet, en Hanefjer, for ikke at tale om en Fasanfjer, gør lige saa vel sin Virkning. De Indgreb, som vil blive gjort i Dyreverdenen fra de danske Dammers Side, hvis der kom Forbud mod Indførselen af eksotiske Fjer, vil være rent forsvindende, set i Forhold til de Indgreb, der paa Sydhavsøerne og paa andre Steder sker af de Damer, som smykker sig med laante Fjer. Jeg har hørt, at enkelte Damer og Herrer dernede ynder ved forskellige Lejligheder at fremtræde i et Skrud af mange Tusind forskellige Smaafuglehamme; det er et ganske anderledes Indgreb end den Smule, der kan blive Tale om fra danske Dammers Side. Det er kun enkelte Eksempler, jeg her nævner, men vi bør være varsomme, naar vi starter noget saadant.

Spørgsmaalet angaaende Slagtningen er allerede omtalt af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup). Ifølge § 6 er det jo lagt i Ministeriets Hænder at tage Bestemmelse om Dyrenes Transport og Slagtning. Hvis vi tog nogle danske Landmænd ud paa Slagtetorvet og viste dem, hvorledes Schächting, Slagtning efter jødisk Ritus, foregaar, vilde de vende sig bort med Afsky og sige: Fy for den Lede! Men tager vi Folk ud paa Andelsslagterierne og viser dem, hvorledes Grisene bliver undlivet, saa er der ikke en, der mukker over det, saaledes har det været Skik fra Arilds Tid at undlive Grise her i Danmark. Det er meget vanskeligt at give bestemte Definitioner af, hvad der forstaas ved Mishandling af Dyr. De andre Udtryk, som bruges i § 1, er i Virkeligheden lige saa vage, men jeg kan ikke andet end være glad ved at se, at det forbydes at overanstrengte og vanrøgte Dyr, thi Vanrøgt af Dyr hænder virkelig her i vort Land, som burde være Foregangsland, særlig paa Husdyrbrugets Omraade. Detailler skal jeg ikke komme ind paa, idet der formodentlig vil blive nedsat et Udvalg. Jeg vil kun advare imod, at man gaar for vidt, første Gang man beskæftiger sig med Sagen.